

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 56 0 Rs 066654 23 Rev
Sarajevo, 21.11.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Emine Hulusija, kao predsjednice vijeća, dr.sc. Danice Šain i Zlate Džafić, kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužitelja: 1. A.K. iz J., Ul. ..., 2. S.Đ. iz J., Ul. ..., 3. S.Š. iz J., Ul. ..., 4. K.V. iz J., Ul. ..., 5. E.B. iz J., Ul. ..., 6. A.H. iz J., Ul. ..., 7. S.DŽ. iz J., Ul. ..., 8. A.Ć. iz J., ..., 9. E.D. iz J., ..., 10. E.N. iz J., Ul. ..., 11. A.Š. iz J., Ul. ..., 12. E.B.1 iz J., ..., 13. A.I. iz J., Ul. ..., 14. M.K. iz J., ..., 15. B.Č. iz J., ..., 16. S.B. iz J., ..., 17. D.Đ. iz J., Ul. ..., 18. K.J. iz J., Ul. ..., 19. R.J. iz J., Ul. ..., 20. E.B.2 iz J., Ul. ..., 21. A.DŽ. iz J., ..., 22. M.M. iz J., ... I.B. iz J., ..., 24. H.M. iz J., Ul. ..., 25. DŽ.K. iz J., ..., 26. Z.P. iz J., Ul. ... i 27. M.R. iz J., Ul. ..., svi zastupani po punomoćnicima iz AD „Nedžad E. Beća“ d.o.o. Sarajevo, protiv tuženog JP „Elektroprivreda BiH“ d.d. - Sarajevo, Ul. Vilsonovo šetalište br. 15, kojeg zastupaju punomoćnici po zaposlenju Admira Lipovac i Mustafa Mustajbegović, radi naknade štete iz radnog odnosa (predmet diskriminacije iz oblasti zapošljavanja, rada i radnih uslova zapošljavanja-naknade), v.sp. 3.000,00 KM, odlučujući o reviziji tužitelja izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru broj 56 0 Rs 066654 22 Rsž od 31.03.2023. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 21.11.2023. godine, donio je

P R E S U D U

Revizija se odbija.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka nastalih u povodu revizije.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Konjicu broj: 56 0 Rs 066654 20 Rs od 24.03.2022. godine odlučeno je:

„I Odbacuje se tužba tužitelja u dijelu koji glasi:

Utvrdjuje se da je ništav član 6. stav 3. Odluka o rasporedu radnog vremena u podružnicama Javnog preduzeća Elektroprivreda BIH d.d. – Sarajevo, broj U-01-10521/12-48./11.b. od 17.04.2012. godine, kao i član 5. Odluke o rasporedu radnog vremena za rad u turnusu u JP Elektroprivreda Bosne i Hercegovine d.d. – Sarajevo, Podružnica „Hidroelektrane na Neretvi“ Jablanica, broj 22-2292-2845/12 od 16.05.2012. godine, slijedom čega isti ne proizvodi pravno dejstvo“.

II Odbijaju se tužbeni zahtjevi tužitelja koji glase:

„Utvrdjuje se da je tuženi donošenjem i primjenom člana 6. stav 3. Odluka o rasporedu radnog vremena u podružnicama Javnog preduzeća Elektroprivreda BIH d.d. – Sarajevo, broj U-01-10521/12-48./11.b. od 17.04.2012. godine i člana 5. Odluke o rasporedu radnog vremena za rad u turnusu u JP Elektroprivreda Bosne i Hercegovine d.d. – Sarajevo, Podružnica Hidroelektrane na Neretvi, Jablanica, broj 22-2292-2845/12 od 16.05.2012. godine diskriminisao tužitelje koji

su bili raspoređeni na radna mjesta na koja se odnose predmetne odredbe navedenih odluka tuženog i to tako što je tim licima za rad u periodu od 01.01.2017. godine pa do dana podnošenja tužbe u predmetnom postupku uskraćivao naknadu za prekovremeni rad kao i uplate obaveznih doprinosa na iznos naknade za prekovremeni rad, dok je tu naknadu i obavezne doprinose na istu isplaćivao drugim svojim radnicima odnosno radnicima na koja se nisu odnosile navedene odluke. Nalaže se tuženom da otkloni naprijed utvrđeno diskriminatorско postupanje i odnos prema tužiteljima tako što će ubuduće tužitelje, u odnosu na ostale radnike, tretirati ravnopravno te će im isplaćivati sve naknade iz radnog odnosa koje im pripadaju. Zabranjuje se tuženom da ubuduće vrši naprijed utvrđenu ili bilo koju drugu diskriminaciju tužitelja u odnosu na ostale radnike tuženog.

Nalaže se tuženom da tužiteljima na ime naknade za prekovremeni rad za period od 01.01.2016. godine do 31.12.2019. godine isplati:

- tužitelju A.K. iznos od 1.630,94 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju S.Đ. iznos od 2.689,49 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju S.Š. iznos od 3.402,01 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju K.V. iznos od 1.775,79 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju E.B. iznos od 1.848,67 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju A.H. iznos od 1.308,41 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju S.Dž. iznos od 285,32 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju A.Ć. iznos od 2.210,79 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju E.D. iznos od 1.453,39 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju E.N. iznos od 305,24 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju A.Š. iznos od 1.061,24 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju E.B.1 iznos od 1.354,14 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju A.I. iznos od 1.403,42 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju M.K. iznos od 1.473,94 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju B.Č. iznos od 885,96 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju S.B. iznos od 1.764,06 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju D.Đ. iznos od 1.711,65 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju K.J. iznos od 1.523,88 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;

- tužitelju R.J. iznos od 1.532,19 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju E.B.2 iznos od 1.565,19 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju A.DŽ. iznos od 1.615,96 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju M.M. iznos od 2.005,76 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju I.B. iznos od 2.242,14 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju H.M. iznos od 1.435,04 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju Dž.K. iznos od 1.971,38 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju Z.P. iznos od 2.307,51 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate;
- tužitelju M.R. iznos od 2.366,34 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate.

Nalaže se tuženiku da na poziciji (HE Jablanica) Ulazna građevinu – zahvat vode za turbine (objekat u Paprasku - Jablanica) u skladu sa općim propisima i internim aktima tuženika organizuje 24-satni rad i nadzor postrojenja od strane stručnog lica odnosno lica kvalifikovanog i osposobljenog za radne zadatke na radnim mjestima koji su vezani za navedenu Ulaznu građevinu – zahvat vode za turbine (HE Jablanica).

Utvrđuje se da je tuženik, bez valjanog i dozvoljenog razloga i osnova, diskriminatorski postupio prema tužitelju E.N., tako što ga je odredio kao „rezervu“ ostalim licima iz službe u kojoj je zaposlen, odnosno kao jedino lice koje će u okviru svoje službe raditi 12 sati svaki drugi dan, i to samo prve smjene, za razliku od ostalih radnika tuženika koji rade na istom tom radnom mjestu (HE Jablanica - Brana i Vodostan), a kojim licima je, za razliku od tužitelja, radno vrijeme raspoređeno u turnusima sa radnim vremenom od 07:00h do 19:00h, odnosno od 19:00h do 07:00h, pa se nalaže tuženiku da otkloni utvrđenu diskriminaciju tako što će radno vrijeme i vrijeme rada tužitelja E.N. organizovati na isti način kao i radno vrijeme odnosno vrijeme rada ostalih radnika tuženika koji rade na istim ili sličnim poslovima kao i E.N.. Zabranjuje se tuženiku da ubuduće diskriminira tužitelja E.N. na naprijed navedeni ili bilo koji drugi i nedozvoljeni način.

Utvrđuje se da je tuženik, bez valjanog i dozvoljenog razloga i osnova, različito postupao prilikom organizacije i raspodjele radnog vremena radnicima raspoređenim na radna mjesta Uklopničara (HE Jablanica), tako što je radnike te službe, koji imaju ista prava i obaveze u pogledu organizacije radnog vremena, nejednako tretirao, odnosno tako što je napravio 3 grupe ljudi od kojih prva grupa ljudi (u kojoj su S.B. i D.Đ.) rade konstantno turnuse, dok druga grupa ljudi (u kojoj su K.J., R.J. i E.Š.) rade 2 mjeseca turnusu, dok 3. mjesec rade 12 sati svaki drugi dan, dok A.Č. radi smo prvu smjenu, pa se nalaže tuženom da otkloni utvrđenu diskriminaciju tako što će radno vrijeme i vrijeme rada radnika na poziciji Uklopničara (HE Jablanica) organizovati ravnopravno odnosno tako da svi radnici koji su zaposleni u toj službi, a koji imaju istu radnu sposobnost, imaju na jednak način raspoređeno radno vrijeme odnosno vrijeme rada. Zabranjuje se tuženiku da ubuduće diskriminira tužitelje S.B., D.Đ., K.J. i R.J., na naprijed navedeni ili bilo koji drugi i nedozvoljeni način.

Utvrđuje se da je tuženik, bez valjanog i dozvoljenog razloga i osnova, različito postupao prilikom organizacije i raspodjele radnog vremena radnicima raspoređenim na radna mjesta Mašinisti hidroturbina (HE Jablanica), tako što je tužitelje E.B. i A.Dž. rasporedio tako da rade 1 mjesec u turnusima (12/24h - 12/36), a dva mjeseca samo prvu smjenu u radno vrijeme od 07:00h do 19:00h, za razliku od ostalih osam radnika Mašinisti hidroturbina (HE Jablanica), pa se nalaže tuženiku da otkloni utvrđenu diskriminaciju tako što će radno vrijeme i vrijeme rada radnika na poziciji Mašinisti hidroturbina (HE Jablanica) organizovati ravnopravno, odnosno tako da svi radnici koji su zaposleni u toj službi, a koji imaju istu radnu sposobnost, imaju na jednak način raspoređeno radno vrijeme, odnosno vrijeme rada. Zabranjuje se tuženiku da ubuduće diskriminira tužitelje E.B. i A.Dž., na naprijed navedeni ili bilo koji drugi i nedozvoljeni način.

Nalaže se tuženiku da tužiteljima isplati pravičnu novčanu naknadu na ime duševnih bolova koje su pretrpili uslijed naprijed utvrđenog diskriminatornog odnosa tuženika, i to u iznosu od po 3.000,00 KM u odnosu na svakog tužitelja pojedinačno, uvećano za zakonske zatezne kamate računajući od dana podnošenja tužbe pa do konačne isplate“.

Prvostepenim rješenjem Općinskog suda u Konjicu broj: 56 0 Rs 066654 20 Rs od 14.04.2022. godine u cijelosti je odbijen zahtjev tužitelja da se tuženi obaveže na isplatu troškova parničnog postupka tužitelja, opredijeljenih u ukupnom iznosu od 14.369,65 KM.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Mostaru broj 56 0 Rs 066654 22 Rsž od 31.03.2023. godine žalbe tužitelja su odbijene kao neosnovane i pobijana presuda i rješenje u cijelosti potvrđeni.

Protiv drugostepene presude tužitelji su blagovremeno izjavili reviziju zbog povrede odredaba parničnog postupka iz člana 209. ZPP koja je učinjena u postupku pred drugostepenim sudom i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se ista usvoji, preinači pobijana presuda tako da se uvaži žalba tužitelja i usvoji odbijeni tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, te da se tuženi obaveže da tužiteljima naknadi troškove postupka, uvećane za troškove revizionog postupka u iznosu od 4.492,80 KM ili da se revizija usvoji, ukine pobijana presuda u cijelosti i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Nije podnesen odgovor na reviziju.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama razloga navedenih u reviziji i po službenoj dužnosti u smislu odredbi člana 241. Zakona o parničnom postupku¹ (u daljem tekstu ZPP), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Revizija nije osnovana.

Neprihvatljiv je revizijski prigovor da je pobijana presuda zahvaćena povredom odredaba parničnog postupka iz člana 209., u vezi sa članovima 8., 191. stav 4. i 231. ZPP.

U podnesenoj reviziji tužitelj ne navodi koji to dokazi od strane prvostepenog suda nisu potpuno i pravilno ocijenjeni, a što je propustio sankcionisati drugostepeni sud, pa se prigovor revizije istican u tom smislu od strane ovog suda cijeni paušalnim i kao takav se odbija.

¹ “Službene novine FBiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

Pravo na obrazloženu sudsku odluku predstavlja jedan od segmenata prava na pravično suđenje iz člana 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda². U konkretnom slučaju odluke nižestepeni sudova zasnovane su na provedenim dokazima i za njihovo donošenje izneseni su jasni razlozi i presudu je moguće ispitati, tako da je neprihvatljiv revizijski prigovor da u obrazloženju drugostepene presude nisu dati „konkretni odgovori na sve bitne zahtjeve stranaka“, pa nije osnovan prigovor da je pobijana presuda zahvaćena povredom odredaba parničnog postupka iz člana 209., u vezi sa članom 191. stav 4. ZPP i članom 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Drugostepeni sud je u obrazloženju pobijane presude ocijenio sve žalbene navode koji su od odlučnog značenja sa aspekta predmeta spora, pravilno primjenjujući odredbu člana 231. ZPP.

Zbog navedenog nije ostvaren revizijski razlog povrede odredaba parničnog postupka.

I materijalno pravo je, suprotno revizijskim prigovorima revidenata, pravilno primijenjeno, pa nije ostvaren ni revizijski razlog iz člana 240. stav 1. tačka 2. ZPP.

Predmet ove parnice predstavlja više zahtjeva tužitelja: utvrđenje da je ništav član 6. stav 3. Odluke o rasporedu radnog vremena u Podružnicama Javnog preduzeća Elektroprivreda Bosne i Hercegovine d.d. Sarajevo broj U-01-10521/12-48./11.b. od 17.04.2012. godine i član 5. Odluke o rasporedu radnog vremena za rad u turnusu u JP Elektroprivreda Bosne i Hercegovine d.d. - Sarajevo, Podružnica Hidroelektrane na Neretvi, Jablanica broj 22-2292-2845/12 od 16.05.2012. godine, da je tuženi njihovim donošenjem diskriminisao tužitelje koji su bili raspoređeni na radna mjesta na koja se odnose predmetne odredbe navedenih odluka tuženog, tako što im se u periodu od 01.01.2017. do dana podnošenja tužbe 31.12.2019. godine uskraćivala naknada za prekovremeni rad i uplata obaveznih doprinosa na iznos naknade za prekovremeni rad, a što je isplaćivano radnicima na koje se nisu odnosile navedene odluke, na osnovu čega je nastalo diskriminatorsko postupanje tuženog prema tužiteljima, te da je potrebno da se naloži tuženom da tužitelje ubuduće tretira ravnopravnim, uz zabranu da im vrši takvu ili bilo koju drugu diskriminaciju u odnosu na ostale radnike tuženog, te da im za navedeni period isplati naknadu za prekovremeni rad. Također je zahtjev tužitelja da se utvrdi i da je tuženi bez valjanog pravnog osnova različito postupao u HE Jablanica prilikom organizovanja i raspodjele radnog vremena radnika raspoređenih na navedena radna mjesta (navedeno u izreci prvostepene presude), te da se naloži tuženom da tužiteljima isplati pravičnu novčanu naknadu na ime pretrpljenih duševnih bolova koje su pretrpjeli usljed utvrđenog diskriminatorskog odnosa i to u iznosu od 3.000,00 KM u odnosu na svakog tužitelja pojedinačno, sa pripadajućom kamatom od utuženja do isplate.

Prvostepeni sud je u pogledu zahtjeva za diskriminaciju po osnovu odredbi člana 6. stav 3. i člana 5. Odluka tuženog, utvrdio relevantnim sljedeće činjenice:

-da su tužitelji zaposlenici tuženog i da svoj rad obavljaju u Podružnici HE na Neretvi, Jablanica – Pogon HE Jablanica,

-da je Odlukom o rasporedu radnog vremena u Podružnicama tuženog broj U-01-10521/12-48./11.b. od 17.04.2012. godine – u daljem tekstu: Odluka od 17.04.2012. godine i Odlukom o rasporedu radnog vremena za rad u turnusu broj: 22-2292-2845/12 od 16.05.2012.

² „Službeni list BiH“, broj 6/99

godine – u daljem tekstu: Odluka od 16.05.2012. godine, utvrđen raspored radnog vremena na mjestima rada tužitelja,

-da radom u radnom vremenu koje je organizovano u skladu sa navedenim odlukama, tužitelji povremeno ostvaruju veći broj radnih sati u odnosu na ugovoreno puno radno vrijeme od 40 sati sedmično, koji rad im se ne plaća kao prekovremeni rad već kao redovni rad i uz to dobiju na korištenje slobodne dane zavisno od broja „narađenih“ sati u određenom periodu,

-da su Odluka od 17.04.2012. godine i Odluka od 16.05.2012. godine u primjeni počev od 01.01.2017. godine.

Nižestepeni sudovi su odbacili tužbu tužitelja u dijelu koji se odnosi na utvrđenje da su ništave navedene odredbe Odluka tuženog iz 2012. godine, prema kojim će se ostvareni sati rada u HE Jablanica (član 5.) i odluke za JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo (član 6. stav 3.), kako je navedeno u Odlukama, tretirati kao redovni radni sati do mjesečnog fonda radnog vremena, a eventualno ostvareni višak radnih sati da se može tretirati kao narađeno radno vrijeme u preraspodjeli radnog vremena.

Prvostepeni sud je odbacio tužbu za utvrđenje ništavosti člana 6. stav 3. Odluke tuženog od 17.04.2012. godine i član 5. Odluke tuženog od 16.05.2012. godine, smatrajući da je protekao prekluzivni rok po članu 103. Zakona o radu F BiH³ za podnošenje ove tužbe - 19.02.2020. godine.

Drugostepeni sud je smatrao da nije bilo osnova cijeniti blagovremenost podnesene tužbe po članu 103. ZOR, nego prema odredbi člana 12. ZOR⁴ i člana 13. stav 4. Zakona o zabrani diskriminacije, u kom slučaju ne bi nastupila prekluzija za utvrđenje te ništavosti.

Prema odredbi člana 108. stav 4. ZOR sindikat odnosno vijeće zaposlenika može od nadležnog suda zatražiti da nezakonit pravilnik o radu ili neke njegove odredbe oglasi nevažećim.

Kako su Odluke tuženog o rasporedu radnog vremena donesene i na osnovu Pravilnika o radu tuženog, ovaj sud nalazi da tužitelji ponaosob nisu aktivno legitimisani za podnošenje zahtjeva za utvrđenje ništavim navedenih odredaba iz Odluka.

Pitanje je da li je tuženi postupao na diskriminatorni način, odnosno da li je nejednako postupao u odnosu na tužitelje kojima je vršio preraspodjelu radnog vremena u odnosu na radnike kojima je isplaćivao naknade za prekovremeni rad.

ZOR poznaje institut prekovremenog rada (član 38. ZOR), kao i institut preraspodjele radnog vremena (član 39. ZOR). Preraspodijeljeno radno vrijeme se ne smatra prekovremenim radom (stav 4.).

Po ocjeni ovog suda ne dolazi se u opseg primjene instituta zabrane diskriminacije po osnovu člana 2. Zakona o zabrani i diskriminaciji⁵ - ZOZD, s obzirom na njene vidove koji se odnose na diskriminaciju po osnovu nejednakog tretmana kako je to postavljeno u tužbenom zahtjevu. To iz razloga uporednika, kojeg tužitelji u ovoj situaciji navode samo prividno, jer se radi o potpuno dvije različite pravno postavljene situacije bez obzira kako se one nazivale jer,

³ „Službene novine F BiH“, broj: 43/99-29/03

⁴ „Službene novine F BiH“, broj: 26/16 i 89/18

⁵ „Službeni glasnik BiH“, broj: 59/09 i 66/16

s jedne strane, je u pitanju institut prekovremenog rada (prividni uporednik), a s druge strane institut i pravna situacija preraspodjele radnog vremena.

Niko u istoj pravno postavljenoj situaciji nije uskraćivan ili privilegovan, jer je predviđeno da se i u jednoj i u drugoj situaciji samo efektivan rad uvijek plaća bez obzira da li je u stvarnosti tako i rađeno, a ako nije to bi bila stvar potraživanja iz radnog odnosa.

Dakle, u ovoj situaciji nema uporednog faktora, nema uskraćenosti da bi se u tom smislu vršilo poređenje, jer će svakome u takvoj situaciji biti plaćeno za efektivan rad.

Postojanje nejednakog tretmana usljed različitih postupanja kod obavljanja rada u HE Jablanica naspram drugih mjesta je prividno, nema stvarnog uporednika-poveznice.

Bez obzira što jedna grupa radi po jednom vidu organizacije rada, a druga po drugom, i za jednu i za drugu grupu radnika je pravna postavka koja nije ni Odlukama tuženog onemogućena u smislu da samo svaki efektivan rad (stvarni rad) biva plaćen.

Drugačije bi bilo u situaciji kada bi neka od grupa radnika imala i slobodno vrijeme koje bi se, ili pak dio istog, smatralo efektivnim radom za koji bi se dobivala plaća. U toj situaciji bi, bez obzira na različitost instituta, odnosno naziva vidova rada, postojao stvarno nejednak tretman jer bi za neke od njih bilo moguće da imaju i slobodno radno vrijeme i novac, dok bi drugi dobivali ili samo novac ili samo slobodno vrijeme. Za takvo postojanje bi se trebalo dati racionalno opravdanje, odnosno sagledati da li je poslodavac prekoračio svoju diskreciju koja se odnosi na slobodu organiziranja radnog procesa i uređivanje radnih odnosa.

Obzirom da je nižestepeni sud utvrdio da su tužitelji sate u spornom periodu koristili dobrovoljno i bez primjedbe kao zamjenu za novčanu naknadu, (ovaj sud veže utvrđeno činjenično stanje u nižestepenom postupku-član 240. stav 2. ZPP) onda, kako pravilno cijeni drugostepeni sud, nema ni uslova da im se na ime uvećanja plate za taj rad u spornom periodu isplate traženi iznosi na ime prekovremenog rada.

Suprotno prigovoru tužitelja, pravilno zaključuje drugostepeni sud da se ne može govoriti o diskriminaciji ni kada je u pitanju raspored tužitelja ili bilo kakve druge okolnosti koje bi imale za svrhu po svim ili posljedicu da se bilo kojem licu onemogućiti ili ugrozi priznavanje, uživanje ili ostvarivanje prava na ravnopravnoj osnovi.

Pravilno drugostepeni sud nalazi da se u ovoj situaciji ne radi ni o mobingu iz razloga koje potpuno obrazlaže, a takvo obrazloženje prihvata i ovaj sud, pa isto nije potrebno ponavljati.

Kako je nižestepeni sud pravilno utvrdio da tuženi nije povrijedio pravo na jednako postupanje prema tužiteljima, pravilno je odbio i njihov zahtjev za naknadu nematerijalne štete iz tog razloga.

Ostali revizioni prigovori tužitelja nemaju uticaja na drugačije rješenje ove pravne stvari, pa ih ovaj sud nije posebno obrazlagao.

Slijedom izloženog, kako ne stoje razlozi revizije, a nema ni povreda odredaba materijalnog prava na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti (čl. 241. ZPP), primjenom odredbe člana 248. ZPP, revizija tužitelja je odbijena kao neosnovana.

Tužiteljima nije dosuđen trošak sastava revizije u iznosu od 4.492,80 KM, jer nisu uspjeli u revizionom postupku (član 397. stav 1. ZPP, u vezi sa članom 386. stav 1. ZPP).

Predsjednica vijeća
Emina Hulusija, s.r.